

ביהור בדרך אפשר

ואזיריך לה'כין, מהו העליוי המעלה והיתרין בענין אש של מעלה, שדוקא הוא ולא אש של מטה כי מקטיר את סקטורת. דהגה, עננים של ב' ה'אישות (אש של מטה ואש של מעלה) בעבודת האדים בעבורות ה'רוונתא, נפש האדם הוא אטערותא דלטתא ואתערותא דעללא⁷ התעוררות הבאה מצד האדם למטה והתעוררות הבאה מלמעלה, כמוובו בוזהר ומבוואר בחסידות שהתעוררות מלמטה, מצד האדם, לוחותלוות ולחתקרכב לאלוקות גורמת התעוררות מלמעלה להמשיך ולהשபיע לו סיוע על ידי הארה מלמעלה. והרי כל עיקר ענין המשפנן וטמך⁸ הוא ענין הטענה הטענה התגולת והארה אלוקית מלמעלה למטה שבאה על-ידי ובעקבות בעבודת האדים דוקא, וכמו שפטוב⁹ ועשו לי מקדש ושבוני בתוכם, הינו שחשראת השכינה (ושכני) נעשית על-ידי עשות האדים דוקא, ועשו לי מקדש ומאחר ישנו ציוו על בני ישראל לעשות את המקדש, מובן שם הפעילים ובאתערותא דלטתא (באתערותא דלטתא) את השراتה השכינה במקדש, וכן הוא העבודה הקרבענות, שהוא העבודה העיקרית במישן ומקדש, הרי ענינה הוא העבודה של מלטה דוקא על-ידי האדם (כפי שמקבר כ"ק מורה אַרְמוֹר במאמרי הילולא¹⁰ ים הסתקמות, י"ד שבת תש"י - באتون שנים הרבי הריני¹¹ היה הנוגה למסור למורים מעת לעת אמר חסידות בכתב, ולקראת הימים י"ד י"ג שבת תש"י מס' אחד המאמר דבר הרהמה שליח' באתי לנו אחורי כליה. המאמרנו נועד לפטושים ליום היאירציט של ארמדנקתו הרבנית ר' ניחום,

רבקה (נסתלקה ביור"ד שבת טרע"ד) ושל אמו הרבנית שטערנה-שרה (נסתלקה

ביהור בדרך אפשר

1 על עשיית מזבח הקטורתה (שהיה בתוך המשכן, בנוסף למזבח החיצון) שעליו
2 היו מקיימים את הקרבות ועמדו בחצר המשכן. נאמר בתרות:
3 רעשיהם מזבח מקטיר קטורת¹, ואמרו רבottaנו ז"ל² ודיקו
4 בלשון המכוב "מקטור קטורת" מתקטר בקטורת אין כתיב פ'ean, לא
5 נאמר כאן "מתקטר בקטורת"
6 שימושו כי המזבח מתקטר באמצעות
7 הקטורת אלא נאמר מקטיר
8 קטורת, והמשמעות היא מקטיר את
9 המזבח ה'ה מזבח עזמו ה'ה מקטיר
10 הקטורת, והינו שהמזבח
11 עצמו לבבו ה'ה מקטיר
12 הקטורת בלא סייע אש של
13 מטה, אלא באש של מעלה.³
14 חכמינו ז"ל אמרו בגמרה כי בבית
15 המקדש היה נס שרידה על המזבח אש
16 מן השמים (וכמובא במסכת יומא
17 שהASH שירדה מן השמים אל המזבח
18 היה רבועה עליו כמו אריה שורץ
19 על הארץ, ורש"י שם מפרש: "גחלות"
20 של אש שנפלת מן השמים בימי שלמה
21 והיתה על המזבח" וגם בזוהר כתוב
22 על אש זו "אריה דאלל קורבנין", אריה
23 שאכל קרבענות). ומטעם זה כי אין
24 שהASH של המזבח לא הייתה אש
25 גשמי אלא רוחנית לא ה'ה ציפוי
26 המזבח נשרף באש שהיית
27 עליון, כי אש של מעלה אינה
28 מכללה⁴ איננה שופת ואינה גורמת
29 איובו וכליין. ובראיתא מובא
30 במדרש⁵ שהיר מטה פמה
31 על זה, כי אפשר שלא ישחר
32 שבחוב⁶ ועשו לי מקדש ושבוני בתוכם, הינו
33 קהira רק בעובי דינר ז"ב⁶
34 וחתת ציפוי הזובב הדק שוביין רק
35 כעובי מטבח היה המזבח עשו עז
36 שטבעו להיות נשרף באש), ואמר
37 לו המקומן הקודוש ברוריה, רק
38 דרכו באש של מעלה, אש
39 אוללה אש, ואיןו מכללה
40 כלומר שהASH של מעלה אכן אוכלת,
41 אבל לא גורמת איוב וכליין.

(1) פרשanton ל, א. (2) ויק"ר פ"ז, ה. ירושלמי חגיגה פ"ג ה"ח. (3) קרבן העדה לירושלים שם. (4) ראה שמור פ"ב, ה. (5) תוד"ה שאין — סוף הagiga בשם תנומה (ראה תנומה תנומה יא). וראה מדרש הגadol הובא בתורה שלימה עה"פ (אות ט*). (6) סוף הagiiga. (7) ראה לקו"ת נשא כת, א. תור"ח תנומה חמ"ד, ב (בהוצאתה החדשה — שה, ג). (8) תנומה כה, ח. (9) המשך באתי לגני ה'ש"ית פ"ב. (10) ויקרא א, ט. פינחס כה, ח. ועוד.